

Jeg kan her bl.a. pege på, at kommunen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har mulighed for at yde løntilskud til et job til personer, der modtager førtidspension efter lov om social pension, og som ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Jobbet kan oprettes hos private og offentlige arbejdsgivere, og der ydes et løntilskud på 20 kr. pr. time. I særlige tilfælde kan løntilskuddet udgøre 35 kr. pr. time. Denne lov hører under Beskæftigelsesministeren.

Hvis en borger har fået tilkendt forhøjet almindelig eller mellemste førtidspension, efter de regler der var gældende indtil 1. januar 2003, og som nu findes i lov nr. 1164 af 19. december 2003, om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., er det sket fordi kommunen vurderede, at der var en resterhvervsevne. Ud fra de almindelige regler om begrundelse i forvaltningslovens § 24, skal kommunen i afgørelsen nærmere redegøre for, hvorfor borgeren ikke var berettiget til højeste førtidspension, og hvilke typer erhverv kommunen vurderede, at borgeren kunne klare.

I forbindelse med anmodning om forhøjelse af pension skal kommunen vurdere om der er væsentligt ændrede forhold, der kan begrunde en forhøjelse af pensionen, og begrunde hvis dette ikke er tilfældet.

Efter de nugældende regler i lov om social pension, er der kun én pensionsgrad. Pension kan kun tilkendes, hvis alle muligheder for revalidering, omskoling m.v. har været forsøgt, og kommunen vurderer, at det ikke er muligt for borgeren at blive selvforsørgende på andre måder, heller ikke ved fleksjob. Det kan godt tænkes, at en borger, der får pension efter de nugældende regler, har en mindre restarbejdsevne. Dette er kommunen dog ikke forpligtet til at redegøre nærmere for i en afgørelse, hvor der tilkendes førtidspension.

Jeg synes ikke, at der ud fra de foreliggende oplysninger er grundlag for, at jeg overfor Nørager Kommune indskærper pligten til begrundelse, vejledning og helhedsvurdering. Jeg må henvise borgeren til at udnytte de almindelige klagemuligheder. Det vil sige enten klage til borgmesteren som en klage over den kommunale sagsbehandling, eller klage til det sociale nævn, som en klage over afslag på en ydelse.

Spm. nr. S 3039

Til indenrigs- og sundhedsministeren (29/3 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren give et skøn over, hvad det vil koste at sikre, at alle unge mellem 15 og 18 år har fri og gratis adgang til kondomer?«

Begrundelse

Det er oplyst, at unge har for lidt viden om kønssygdomme, herunder klamydia, der ofte fører til sterilitet. Ligeledes bliver for mange unge uønsket gravide. Det er velkendt, at kondomer er den bedste forebyggelse mod kønssygdomme, og spørgeren har en stor bekymring for de unges fremtid og har derfor et stærkt ønske om at forebygge menneskelig ulykke og uansvarlig brug af skatteborgernes penge.

Det er velkendt, at gratisydelse har en stærk signalværdi, og spørgeren er overbevist om, at mange, mange flere unge vil bruge kondomer, hvis de er gratis, og hvis der med uddelingen medfølger nødvendig information. Som det er nu, er der ofte forbundet generthed med at købe kondomer, og det kan være en mærkbar udgift på de unges gennemsnitsbudget.

Såfremt besparelserne kommer i nærheden af Enhedslistens skønnede procentsatser for nedgangen i behovet for behandling af følgevirkningerne for kønssygdomme og uønsket graviditet, vil ordningen være en kæmpesucces.

Svar (15/4 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er ikke muligt at give et kvalificeret skøn over, hvad det vil koste at give alle 15 – 18-årige gratis adgang til kondomer. Udgifterne vil afhænge af de unges villighed til at benytte et tilbud om gratis kondomer, af de unges seksuelle aktivitet og af udgifterne til distribution og indkøb af kondomerne.

Af den af Sundhedsstyrelsen netop offentliggjorte undersøgelse om befolkningens holdning, viden og adfærd i forhold til seksualitet, seksygdomme og hiv fremgår det, at p-pillen er det foretrukne præventionsmiddel, navnlig blandt de helt unge 15 – 19-årige, hvor overvejelser om graviditet spiller en langt større rolle end over-